

Kritische Analyse van de Beantwoording door het College van B&W van de Gemeente Terneuzen op de SP-Vragen over Schrapping Ziekenhuisbedden ZorgSaam

Door: mr. M. Smit – informatie & onderzoek

1. Algemene Observaties

De beantwoording van het college van B&W kenmerkt zich door een afwachtende en terughoudende houding ten aanzien van de bezuinigingen en de afname van ziekenhuisbedden bij ZorgSaam. De antwoorden benadrukken herhaaldelijk dat de gemeente geen directe zeggenschap heeft over ziekenhuisbeleid en zorgverzekeraars, en dat haar rol beperkt is tot overleg en belangenbehartiging. Deze benadering roept echter vragen op over de mate waarin de gemeente zich actief inzet om de zorginfrastructuur in Zeeuws-Vlaanderen te beschermen.

2. Analyse per Vraag en Antwoord

Vraag 1: Waarborging zorgkwaliteit

Het college stelt expliciet dat het de zorgkwaliteit niet kan waarborgen en geen zeggenschap heeft over de bezuinigingen. Wel wordt het belang van goede zorg benadrukt in gesprekken met ZorgSaam en de zorgverzekeraar. Deze reactie toont een gebrek aan daadkracht, aangezien de gemeente mogelijkheden heeft om proactief politieke druk uit te oefenen en alternatieve financieringsopties te onderzoeken.

Vraag 2: Toezicht op ZorgSaam

Het antwoord dat de gemeente geen toezichthoudende taak heeft en slechts ‘vinger aan de pols’ houdt, illustreert de passieve houding van het college. Hoewel toezicht formeel een taak is van de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ), had de gemeente kunnen aandringen op transparantie en onafhankelijke monitoring van de zorgkwaliteit.

Vraag 3: Signalering problemen zorgpersoneel en patiënten

De gemeente beweert geen officiële signalen te hebben ontvangen over verhoogde werkdruk of verslechtering van de zorg. Dit roept vragen op over de wijze waarop signalen worden verzameld en beoordeeld. Het ontbreken van meldingen hoeft immers niet te betekenen dat er geen problemen zijn, maar kan ook duiden op een gebrek aan effectieve communicatiekanalen tussen gemeente en zorgpersoneel/patiënten.

Vraag 4: Rol van de gemeente in zorggarantie

De gemeente erkent haar beperkte rol, maar geeft ook aan belangen te behartigen via overleg met ZorgSaam en zorgverzekeraars. Dit is echter een defensieve benadering; het college had actiever kunnen inzetten op samenwerking met buurgemeenten en de provincie om gezamenlijk druk uit te oefenen.

Vraag 5: Coördinerende rol in dialoog

Het college wijst een coördinerende rol af en verwijst naar bestaande overleggen zoals Toekomstige Zorg Zeeuws-Vlaanderen. Dit wijst op een gebrek aan proactieve strategie; een meer actieve opstelling had kunnen leiden tot nieuwe samenwerkingsvormen met stakeholders.

Vraag 6: Intergemeentelijke samenwerking

Hoewel het college aangeeft samen te werken met de gemeenten Hulst en Sluis, blijft de aanpak reactief. Een gezamenlijke raadsinformatiebijeenkomst is een stap in de goede richting, maar concretere samenwerkingsverbanden en gezamenlijke beleidsvorming ontbreken.

Vraag 7: Overlegplatform voor zorgpartijen

Het college stelt dat overleg al plaatsvindt binnen bestaande structuren. Dit roept de vraag op of deze structuren voldoende effectief zijn en of er ruimte is voor aanvullende initiatieven waarbij gemeente, zorgverzekeraars en ziekenhuizen expliciet gezamenlijke actie ondernemen.

Vraag 8: Onafhankelijk onderzoek naar gevolgen afname ziekenhuiscapaciteit

De gemeente ziet geen toegevoegde waarde in een onafhankelijk onderzoek, wat een gemiste kans is. Een dergelijk onderzoek had objectieve inzichten kunnen bieden in de werkelijke gevolgen van de beddenreductie en de impact op de eerstelijnszorg.

Vraag 9: Noodzaak regionaal actieplan

Het college stelt dat de toegankelijkheid van eerstelijnszorg voldoende is geborgd en ziet daarom geen noodzaak voor een actieplan. Dit standpunt lijkt onvoldoende onderbouwd en negeert potentiële knelpunten zoals langere reistijden voor spoedeisende hulp en druk op huisartsenposten.

3. Algemene Kritiekpunten

- **Passieve houding:** De gemeente lijkt voornamelijk een afwachterende rol te spelen en verwijst veelal naar andere partijen zoals ZorgSaam, zorgverzekeraars en de Rijksoverheid.
- **Gebrek aan onafhankelijk onderzoek:** Het afwijzen van een onafhankelijk onderzoek beperkt de mogelijkheid om een objectieve beoordeling te maken van de gevolgen van de bezuinigingen.
- **Onvoldoende daadkracht in intergemeentelijke samenwerking:** Hoewel samenwerking met buurgemeenten wordt genoemd, ontbreekt een structurele en gezamenlijke beleidsstrategie.
- **Geen actieve inzet op beleidsbeïnvloeding:** De gemeente heeft niet concreet aangegeven hoe zij politieke druk uitoefent op ZorgSaam en de landelijke overheid.

4. Aanbevelingen

1. **Actievere politieke lobby:** De gemeente moet zich, in samenwerking met andere Zeeuwse gemeenten en de provincie, sterk maken voor behoud en verbetering van de ziekenhuiszorg.
2. **Uitvoering onafhankelijk onderzoek:** Een grondige impactanalyse kan onderbouwen waar de grootste risico's liggen en waar extra inspanningen nodig zijn.
3. **Creëren van een regionaal actieplan:** Dit plan moet gericht zijn op het opvangen van de gevolgen van de beddenreductie, met aandacht voor reistijden, eerstelijnszorg en spoedeisende hulp.
4. **Betere communicatie met zorgpersoneel en patiënten:** Het opzetten van een meldpunt kan helpen om signalen over verslechtering van zorg en verhoogde werkdruk sneller te identificeren en te adresseren.

5. Conclusie

De beantwoording van het college van B&W is teleurstellend in haar passiviteit en gebrek aan proactieve strategieën. Hoewel de gemeente formeel geen directe zeggenschap heeft over ziekenhuisbeleid, zijn er wel degelijk mogelijkheden om invloed uit te oefenen en de zorg in Zeeuws-Vlaanderen te versterken. Door een actievere houding aan te nemen in de politiek, intergemeentelijke samenwerking en beleidsvorming, kan de gemeente Terneuzen bijdragen aan het behoud van kwalitatieve en toegankelijke zorg voor haar inwoners.

Gebruikte bronnen: <https://terneuzen.raadsinformatie.nl/modules/4/Schriftelijke%20vragen/1017159>